

Una dintre cele mai cunoscute figuri publice în România ultimilor treizeci de ani, poetul-dizident și-a lansat la sfârșitul anului trecut un nou volum de poezie. Ajuns la 60 de ani, Dinescu a cântat în versuri „eleva-n salopetă a epocii de aur”. Iar într-o după amiază de ianuarie, a povestit pentru *Insight TAROM* despre poezie în secolul XXI, despre farmecul unui genunchi gol și despre mândria de a fi viticultor.

Mai este poezia un limbaj universal în aceste timpuri atât de tehnologizate?

Și în secolul trecut au apărut oameni care au spus că literatura este răposată, că vine secolul vitezei și nu mai are lumea timp de metafore și de armonii. În realitate, poezia de mai bine de două mii de ani rezistă sub diverse forme. Recent, am început să scriu poezie clasică, cu rimă, una desuetă cum ar veni, muzicală și cu mesaj destul de clar. Ca dovadă cânt o parte dintre poeziile din volum pe care le-am trecut pe un disc cu același nume ca și cartea. De asemenea, am trecut o parte dintre poezii pe sticle de vin produs de mine. În loc de etichetă, le-am trecut câte o poezie de dragoste și au avut mare succes. Trebuie să ieși în întâmpinarea cititorului. Cine are pornirea să se

One of the most famous public figures of Romania in the last 30 years, the dissident poet released a new volume at the end of last year. Now 60 years old, Dinescu praised in his poems “the schoolgirl dressed in the Golden Age’s overalls.” And on a January afternoon, he told *Insight TAROM* about the condition of poetry in the 21st century, about the charm of a naked knee and the pride of being a winemaker.

Is poetry still a universal language, in such technologized times?

In the previous century as well, there were people saying that literature was dead, that now came the century of speed and people would no longer have time for metaphors and harmonies. Actually, poetry has been withstanding in various shapes for over 2,000 years. Recently, I began writing classical poetry, with rhymes, out-of-date poetry, musical and with a rather clear message. As proof, I even sing some of the poems in the volume, on a record that has the same name as the book. I also put down some of the poems on the labels of wine I produce. Instead of the usual labels, I put down love poems and they were very successful. You must try to meet your readers halfway.

AM TRECUT O PARTE DINTRE POEZIILE PE STICLE DE VIN PRODUS DE MINE. ÎN LOC DE ETICHETĂ, LE-AM TRECUT CÂTE O POEZIE DE DRAGOSTE

I PUT DOWN SOME OF THE POEMS ON THE LABELS OF WINE I PRODUCE. INSTEAD OF THE USUAL LABELS, I PUT DOWN LOVE POEM

bucure de natură pur și simplu, se poate bucura și de poezie. Nu va dispărea niciodată acest sentiment.

Este un proces și de seducție până la urmă între poet și cititor...

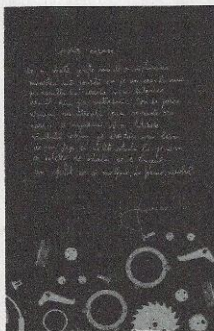
Poezia a fost de-a lungul timpului o armă de seducție, nu o armă de seducție în masă, dar milioane de oameni au căzut bolnavi de poezie de-a lungul secolelor. Cred că pacienți vor mai exista și de acum înainte. Prevăd o întoarcere la poezie, după cum s-a întâmplat și cu teatrul. S-a cântat și prohodul teatrului în anii '90, iar acum neunmărate spectacole se joacă cu casa închisă.

Cum de femeile din acest volum de poezii își trag farmecul din comunism?

Tu am o teorie. Acum, prin excesul de sexualitate televizată sau prezentă în presă, ți se face dor de o femeie îmbrăcată. Trebuie să nu uităm că pe vremea când eram eu la liceu, în anii '70, exista numai presa comunistă, nu existau reviste porno, fotografii cu femei goale. Un genunchi de elevă la ora de sport ne tulbura la fel de tare ca o eclipsă de soare. Femeia din secolul trecut nu era la fel de accesibilă ca femeia din secolul ăsta. Societatea de consum nu se mai măgănește numai la produse, ci și femeia devine un bun de consum. Tocmai de aceea, cânt cu o oarecare nostalgie femeia din secolul trecut. Femeia cea mai puțin accesibilă, care mi-a marcat adolescența și maturitatea. Pe de altă parte, eu am băgat și multă ironie și auto-ironie în aceste poezii. Sunt mai boeme, am și un limbaj mai colorat. Sunt poezii de dragoste scrise la 60 de ani și au hazul lor.

Cum de v-ați oprit tocmai asupra unor vremuri ce țin de comunism?

Poeziile mele nu țin de comunism. În fond, amintirile noastre nu țin de

URMĂRESC CU ATENȚIE ȘI ADMIRAȚIE CE SE ÎNTÂMPLĂ PE SCENA FOTOGRAFIEI DIN ROMÂNIA

I AM CLOSELY WATCHING AND HAVE GREAT ADMIRATION FOR WHAT HAPPENS IN ROMANIAN PHOTOGRAPHY

Whoever has a tendency to enjoy nature can enjoy poetry as well. This feeling will never die out.

In the end, it's a seduction process involving poet and reader...

Over the years, poetry was a weapon of seduction, not mass seduction, but millions of people fell ill with poetry over the centuries. I think there will be several patients from now on as well. I expect a return to poetry, just like it happened with theater. We mourned the death of theater in the 1990s but now many plays are sold out.

How come women in this volume of poetry draw their charm from communism?

I have a theory. Nowadays, given the excess of sexuality on TV and in the press, you sort of miss seeing a woman with her clothes on. One must not forget that while I was in high-school, in the 1970s, there was only the communist press, there were no porn magazines and no pictures of naked women. Seeing a girl classmate's knee during a sports class moved us as much as a sun eclipse. Last century's women were not as accessible as the women of this century. This consumerist society does not focus only on products, the woman herself becomes a commodity. This is exactly why I sing somewhat nostalgically about last century's women. The less accessible women, who marked my adolescence and maturity. On the other hand, I included a lot of irony and self-irony in these poems. They are more bohemian, I have a more colorful language in them. These are love poems written at 60 and they have their flavor.

How come you focused precisely on times related to communism?

My poems are not related to communism. After all, our memories are not determined by the communist rule. This is a historic time we have to relate to with coolness and a certain degree of

CÂND TE
ÎNDRĂGOSTEAI
DE O FATĂ NU TE
GÂNDEAI LA
NICOLAE
CEAUȘESCU,
TE GÂNDEAI LA
FATA RESPECTIVĂ

WHEN YOU FELL
IN LOVE WITH
A GIRL, YOU
DIDN'T THINK
OF NICOLAE
CEAUȘESCU,
YOU THOUGHT
OF THE GIRL

sistemul comunism. E o perioadă istorică la care trebuie să ne raportăm cu detașare, cu o oarecare ironie. Pe deoparte era un sistem sinistru, pe de altă parte era un sistem în care se supraviețuia. Când îmi scriam poeziile în sistemul ăla opresiv, eu m-am simțit un om liber și am scris poezie liberă. Când te îndrăgosteai de o fată nu te gândea la Nicolae Ceaușescu, te gândea la fata respectivă. Comunismul e o poveste îndepărtată.

Sunteți revoluționar, poet sau viticultor?

Eu nu am acceptat carnet de revoluționar. Mi se pare o chestiune destul de jalnică, nu există revoluționar cu carnet. E ridicolă această postură de revoluționar cu acte. Când mi-am scos revolta la suprafață am făcut-o prin ce am scris eu, prin pamfletele mele, prin versurile mele, dar nu îmi fac din asta un titlu de glorie. Pe de altă parte, poezia și vinul se leagă cât se poate de firesc. Din totdeauna poezii au cântat vinul. Faptul că eu sunt viticultor mă face mândru.

Ce se întâmplă la Portul Cetate?

Portul Cetate are mai multe valențe. În primul rând, este sediul fundației mele culturale, Fundația pentru poezie. Apoi, în fiecare an timp de două săptămâni, invii cei mai talentați tineri din România la un festival sub auspiciile formației Sonoro. Aici, pe malurile Dunării, de dimineață până seară se pot auzi capodopere ale muzicii universale. Apoi, fac tabere de sculptură. Am Înger-parc, tabăra unde sculptorii fac un înger sau un motiv care ține de înger. Am intrat într-o rețea de centre literare și case de traduceri Halma, în care se află 25 de centre culturale din mai toate țările europene. Portul are și o latură turistică, deoarece am deja 30 de camere pe care le pun la dispoziția turiștilor unde se mănâncă doar mâncare de la mine de la fermă și unde se bea numai vinul meu. Și se ascultă muzică lăutărească de la lăutari adevărați.

irony. On the one hand it was a sinister system, but on the other hand, you could survive under this system. When I wrote my poems in that oppressive system, I felt like a free man and I wrote free poetry. When you fell in love with a girl, you didn't think of Nicolae Ceaușescu, you thought of the girl. Communism is a distant story.

Are you a revolutionary, poet or winegrower?

I didn't accept to receive a revolutionary certificate. I find it rather pathetic, there is no such thing as a revolutionary with a certificate. This posture of revolutionary with documents to prove it is ridiculous. When I allowed my revolutionary feelings to come out, I did it through what I wrote, through my pamphlets and poems, but I don't glorify myself for it. On the other hand, poetry and wine go hand in hand in the most natural way. Poets have always been praising wine. The fact that I am a winegrower makes me very proud.

What is going on at Port Cetate?

Port Cetate has several values. First of all, it is the headquarters of my cultural foundation, the Foundation for poetry. Then, for two weeks every year, I invite there the most talented youngsters in Romania, to attend a festival under the auspices of Sonoro band. Here, on the banks of the Danube, all you can hear from morning till evening is masterpieces of universal music. Then, they set up sculpture camps. I have there an Înger-parc (Angel-Park), a camp where sculptors create an angel or something else related to angel imagery. We have joined the network of European literary centers Halma, which includes 25 European cultural centers from almost every European country. The port also has a tourism side, since I already have 30 rooms that I make available for tourists and there, they can eat only food from my farm and drink only my wine. And listen to fiddler music, made by real fiddlers.